

W KRAINIE MUZYKI – INSTRUMENTY MUZYCZNE

I – Zestaw ćwiczeń porannych

1. „Podaj woreczek”- zabawa z Rodzicem w parze. Stoicie w parze tyłem do siebie, dotykając siebie. Nogi w lekkim rozkroku, stopy mocno przylegają do podłogi. Przekazujecie sobie woreczek, wykonując skręt tułowia raz w lewo, raz w prawą stronę.

2. „Miesiące w roku”- dzieci wysuwają jedną nogę do przodu z podskokiem, następnie zamieniają nogi. Podczas przeskakiwania z nogi na nogę wymawiają kolejno nazwy miesięcy.

3. „Rulony” –dziecko otrzymuje dużą chustę. Kładzie się na podłogę na chustę. Na hasło Rodzica: Zwijamy rulon. Dziecko zawija się w chustę.

4. „Sufit – podłoga” – dzieci maszerują po pokoju w rytm dźwięków wystukiwanych przez Rodzica na bębnie.

Podnoszą wysoko kolana. Na hasło Rodzica: Sufit stają na palcach i podnoszą ręce. Na hasło: podłoga- kładą się na brzuchu.

II- Najlepszy instrument – Rodzic zaprasza dziecko do słuchania wiersza.

Przed przeczytaniem utworu prosi, aby dziecko zwróciło szczególną uwagę na to, w jakich sytuacjach może grać instrument, o którym pisze autor.

„Najlepszy instrument”

Wojciech Próchniewicz

Jest taki instrument na świecie,
Dostępny nawet dla dzieci.
Wygrywa wszystkie melodie
Najładniej, najładniej.
Gdy nutki wpadną do ucha,
On ucha bardzo się słucha.
Bo najgrzeczniejszy jest przecież,
Słucha się w zimie i w lecie,
W upał i gdy deszcz leje,
On wtedy nawet się śmieje!
Chodzi wraz z tobą wszędzie
już tak zawsze będzie.
Nawet za złota trzos
Nie zniknie — bo to TWÓJ GŁOS.
Więc gdy jest ci nudno, nie ziewaj.
Pamiętaj o nim — zaśpiewaj!
On się natychmiast odezwie

I zagra czysto i pewnie.
Opowie ci zaraz radośnie
Na przykład o słonku lub wiośnie.
Bo lubi i dobrze zna cię,
Twój wierny, dźwięczny przyjaciel

Rodzic prowadzi rozmowę z dziećmi: Co autor wiersza nazywa najlepszym instrumentem? Czy każdy z nas ma taki instrument? W jakich sytuacjach, według autora, możemy go używać? Czym się różni od tradycyjnych instrumentów? W czym jest podobny? Jeśli dzieci mają trudność z odpowiedzią na któreś pytania, Rodzic może przeczytać odpowiedni fragment wiersza jeszcze raz.

- „**Grająca woda**” – zabawa badawcza. Dziecko siedzi przy stole na którym stoi kieliszek na nóżce i naczynie z wodą. Rodzic prosi, aby dziecko suchym palcem pocierało wokół krawędzi kieliszka – szybko i powoli. Pyta: Czy słyszysz jakieś dźwięki? Suchym palcem nie wydobyjemy dźwięków z kieliszka. Następnie dziecko wykonuje tę samą czynność, ale tym razem palec powinien być mokry. Należy trzymać kieliszek mocno za nóżkę, żeby się nie przesunął, ale nadal powinien stać na stole. Rodzic: Czy teraz słyszysz dźwięk? Jeśli dziecko wykonało ćwiczenie prawidłowo – usłyszy dźwięk. Następnie dziecko wlewa do kieliszka trochę wody i ponownie próbuje grać na nim mokrym palcem. Z kieliszka wydobywa się dźwięk. Rodzic zachęca dzieci, by spróbowały porównać dźwięki, jeśli np. do trzech kieliszków wleją różną ilość wody. Po wielu próbach Rodzic zaprasza dziecko do rozmowy: Jak myślisz, dlaczego, gdy pocieraliśmy kieliszek suchym palcem, nie było słychać dźwięków? A dlaczego dźwięki są różne, gdy wlejemy mniej i więcej wody? Rodzic systematyzuje wiedzę dziecka: Palec wprawia w drganie szkło kieliszka, które z kolei pobudza do drgań powietrze znajdujące się w środku. Wewnątrz kieliszka powstają fale dźwiękowe. Gdy do kieliszka nalewamy więcej wody, wysokość dźwięku się obniża. Aby pokazać drgania szkła, Rodzic może przyczepić do kieliszka piłeczkę pingpongową na nitce i zademonstrować dzieciom raz jeszcze wprawianie kieliszka w drganie. Podczas pocierania palcem brzegu kieliszka piłeczka będzie się odchyłać.

- „Jak je podzielić?” –Rodzic prezentuje dzieciom różne instrumenty: trójkąty, janczary, bębenki, tamburyna, klawesyn i inne dostępne na ilustracji.

Zaprasza dziecko do zabawy: Czy znasz nazwy tych instrumentów? Proszę, spróbuj podzielić ich nazwy na głoski. Wybierz takie instrumenty, które są do siebie podobne. Co je łączy? Czym się różnią? Dlaczego tak wybrałeś?

- „H jak harfa, hak, hamak,...” – prezentacja litery w wyrazie.

H h H h

hak

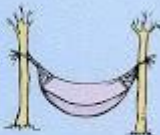

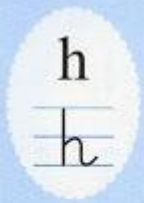

hamak

hipopotam

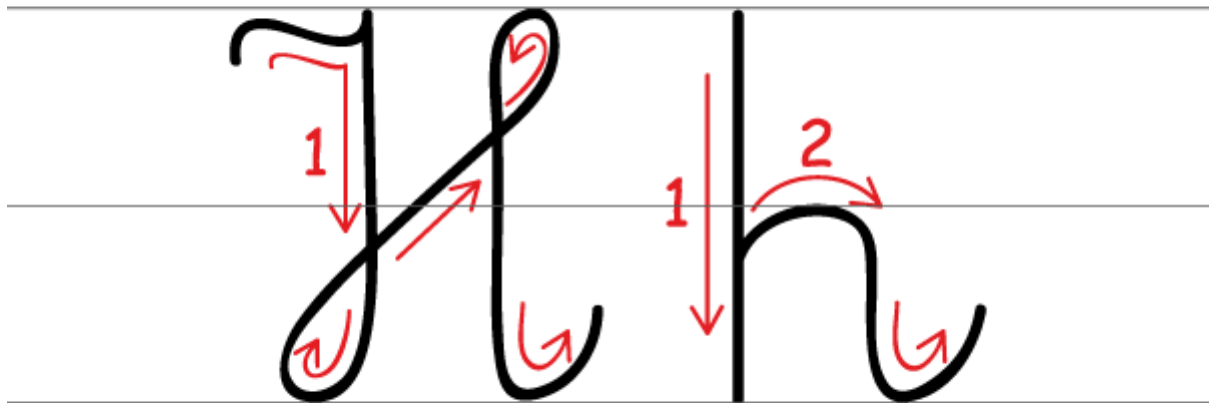
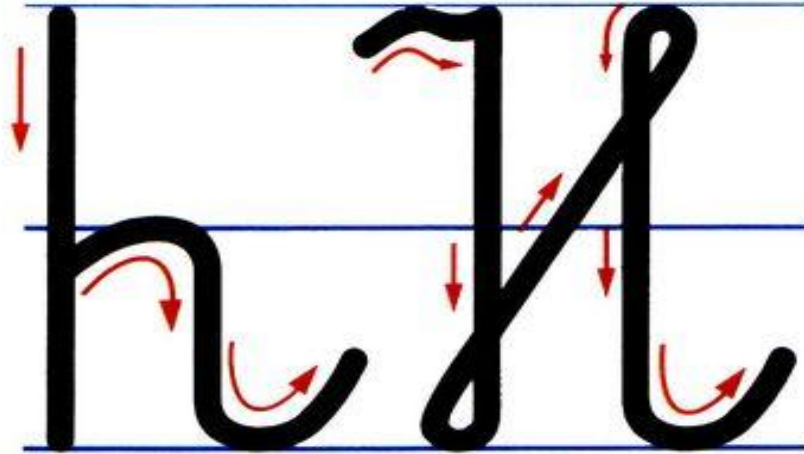
harfa

hamak		Helenka	
ha mak		He len ka	
□ □ □ □		□ □ □ □ □ □	
h a m a k		H e l e n k a	

Rodzic przedstawia plansze z prezentacją litery h, H, wskazuje ilustrację, następnie model wyrazu z podziałem na sylaby. Prosi dziecko o wyklaskanie słowa zgodnie z modelem sylabowym: har-fa, jednocześnie wskazuje kolejne pola na planszy. Dziecko wraz z Rodzicem liczy sylaby w wyrazie. Rodzic prosi dziecko o zaproponowanie innego gestu, który pozwoli łatwo pokazać podział na sylaby, np. tupanie, dotykanie podłogi palcem. Następnie Rodzic wskazuje

model głoskowy wyrazu z pól niebieskich (spółgłoski) i czerwonych (samogłoski), i prowadzi zabawę z analizą głoskową tak jak wcześniej z sylabową. Dziecko przelicza głoski.

Rodzic prezentuje sposób pisania liter H, h.

Prosi dziecko, by napisało litery palcem na dywanie i w powietrzu. Zwraca uwagę na kierunek pisania litery oraz na jej miejsce w liniaturze.

- „Spacer po h” – Rodzic układa z lin kształt litery h w różnych rozmiarach (3–4 litery, w oddaleniu od siebie). Prosi dziecko o zdjęcie kapci i spacer stopa za stopą po linie, zgodnie z kierunkiem pisania.

- **Praca z Kartami Pracy str.16a** – identyfikowanie i zakreślanie liter H, h, rysowanie pętli wokół obrazków.
- **Praca z Kartami Pracy str.16b** – pisanie liter H, h po śladzie, czytanie zdań metodą sylabową.

III- „**Walc kwiatów**” – taniec ze wstążkami według pomysłów dzieci do utworu Piotra Czajkowskiego **Walc kwiatów**.

<https://www.youtube.com/watch?v=EIZ83ZfCzO8>

- **Praca z Kartami Pracy str.20a** – kącik grafomotoryczny, samodzielne pisanie liter h, H, pisanie zdania po śladzie.

Życzymy miłej zabawy- nauczycielki z grupy Nutki: Monika i Wiola